

FINANSUTSKOTTETS BETÄNKANDE 10/2012 rd

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av mervärdesskattelagen

INLEDNING

Remiss

Riksdagen remitterade den 10 april 2012 regeringens proposition med förslag till lag om ändring av mervärdesskattelagen (RP 25/2012 rd) till finansutskottet för beredning.

Beredning i delegation

Ärendet har beretts i finansutskottets skattedelegation.

Sakkunniga

Skattedelegationen har hört

- lagstiftningsråd Suvi Anttila, finansministeriet
- överinspektör Soili Sinisalo, Skatteförvaltningen
- skatteexpert, vicehäradshövding Mika Jokinen, Finlands Näringsliv rf
- partner Juha Laitinen, PricewaterhouseCoopers Ab, även representant för Föreningen CGR

- medlem Pekka Hyttinen, Suomen Veroasian-tuntijat ry.

Dessutom har skriftliga utlåtanden lämnats av

- Finansbranschens Centralförbund rf
- GRM-revisorer rf
- kommunikationsministeriet
- Finlands Kommunförbund
- Företagarna i Finland
- Statskontoret
- finansministeriet.

FiCom rf, Förbundet för finsk handel rf, Centralhandelskammaren, Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK rf, arbets- och näringsministeriet och Skattebetalarnas Centralförbund rf har meddelat att de inte har någonting att anmärka i saken.

Servicefacket PAM rf meddelade att de omfattar Finlands Näringsliv rf:s ståndpunkt i saken.

PROPOSITIONEN

Regeringen föreslår att mervärdesskattelagen ändras. I lagen görs de ändringar som Europeiska unionens direktiv om fakturering kräver. Genom faktureringsdirektivet samordnas och förklarar EU:s bestämmelser om fakturering inom mervärdesbeskattningen. De rättsliga hindren

för elektronisk fakturering i momsdirektivet undanröjs genom att pappersfakturor och elektroniska fakturor jämföras inom hela området av EU.

Faktureringsdirektivet innehåller uttryckliga bestämmelser om vilken medlemsstats bestäm-

melser som ska tillämpas på fakturering. Alltså måste mervärdesskattelagen kompletteras med en bestämmelse om vilka situationer lagens bestämmelser om fakturering ska tillämpas på. Vidare kompletteras lagen med en bestämmelse som förutsatts i direktivet och som gäller tidsfristen för att utfärda fakturor för affärstransaktioner över medlemsstaternas gränser. I bestämmelserna om vilka uppgifter fakturorna ska innehålla föreslås små ändringar som motsvarar direktivet. Den övre gränsen för fakturor på mindre belopp som hänför sig till de lindrigare kraven på fakturors uppgiftsinnehåll höjs från 250 till 400 euro. I mervärdesskattelagen behandlas elektroniska fakturor och pappersfakturor redan nuförtiden likvärdigt och därmed rubbar lagförslaget inte den rådande situationen till denna del.

I lagen föreslås en bestämmelse enligt kraven i direktivet om skyldighet att säkerställa ursprungets äkthet i fråga om både pappersfakturor och elektroniska fakturor och att garantera att innehållet i fakturorna inte ändras. Det kan göras med en för näringsidkaren valfri övervakningsmetod för affärsverksamhet. Näringsidkaren ska spara de verifikationer och uppgifter som använts för att säkerställa fakturorna.

Propositionen innehåller dessutom smärre ändringar i fråga om när skyldighet att betala skatt uppkommer vid gemenskapsintern varuhandel, i bestämmelsen om omräkning av valuta och i en del andra bestämmelser. I lagen föreslås också vissa ändringar av teknisk natur.

Lagen avses träda i kraft den 1 januari 2013.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Motivering

Utskottet tillstyrker lagförslaget utan ändringar.

Det nya faktureringsdirektivet

Genom propositionen görs de ändringar i mervärdesskattelagen som måste göras för att EU:s *faktureringsdirektiv*¹ ska kunna genomföras. Ändringarna ska sättas i kraft i början av 2013.

Faktureringsdirektivet ändrar på bestämmelserna i mervärdesskattedirektivet om skyldighet att utfärda en faktura, fakturans innehåll och villkoren för elektronisk fakturering. Dessutom ingår det en del andra mindre ändringar i direktivet. Den viktigaste reformen är att hindren för elektronisk fakturering i mervärdesskattedirektivet nu undanröjs och att pappersfakturor och elektroniska fakturor härfter behandlas som likvärdiga i hela EU. Direktivet anger tydligare än hittills efter vilken medlemsstats bestämmelser faktureringen ska ske. Målet är på det hela taget att upprätta tidsenliga och samordnade regler för

att förenkla kraven på företags fakturering och främja elektronisk fakturering. Samtidigt ska skattemyndigheterna få effektiva verktyg för att säkerställa skattebetalningen.

Behovet av nya regler för fakturering aktualiserades i unionen efter en undersökning på uppdrag av kommissionen 2008. Den visade att medlemsstaterna inte hade verkställt faktureringsreglerna i det så kallade *första faktureringsdirektivet*² på samma sätt. Det var möjligt för att direktivet gav medlemsstaterna flera olika alternativ på vissa punkter. Den största skillnaden mellan medlemsstaterna gäller villkoren för elektronisk fakturering och därför har elektronisk fakturering inte fått önskad spridning i EU. I många fall har det varit nästan omöjligt eller åtminstone mycket svårt att tillämpa elektronisk fakturering mellan medlemsstaterna. Det är tänkt att det nya faktureringsdirektivet ska undanröja sådana hinder.

¹ Rådets direktiv 2010/45/EU om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt vad gäller regler om fakturering.

² Rådets direktiv 2001/115/EG om ändring av direktiv 77/388/EEG i syfte att förenkla, modernisera och harmonisera kraven på fakturering när det gäller mervärdesskatt.

Genom de nya och bättre samordnade reglerna vill man generellt minska på företagens administrativa kostnader och främja en fungerande inre marknad. Kommissionens bedömning är att det på medellång sikt ska gå att sänka enbart de administrativa kostnaderna för momsbeskattningen med hela 18 miljarder euro. Utgångspunkten är då att alla fakturor skickas elektroniskt. Om faktureringen mellan företagen över lag skedde elektroniskt skulle inbesparingarna kunna vara ännu större, upp till 38 miljarder euro per år enligt kommissionens undersökning 2007. Också de målen gynnas av att direktivet genomförs med framgång.

Nationell lagstiftning

När det första faktureringsdirektivet genomfördes i Finland utnyttjades nästan alla de möjligheter som direktivet medger för att göra faktureringsreglerna så enkla och flexibla som möjligt för företagen. Därför kräver en del av ändringarna i det nya faktureringsdirektivet inga ändringar i mervärdesskattelagen. Den elektroniska faktureringen är ett exempel på detta; hos oss har det inte ställts några andra särskilda villkor för den än att mottagaren har godkänt den. Propositionen innebär alltså ingen ändring på den punkten.

Meningen är också att det nya faktureringsdirektivet bakom de ändringar som det gäller här ska genomföras i Finland med minsta möjliga krångel för företagen. Finland har aktivt deltagit i arbetet på direktivets innehåll och även den vägen generellt främjat tidsenliga och flexibla förfaranden i unionen. Detta backar upp de principer som vi redan nu tillämpar.

Den uppfattningen stärks av det mottagande som propositionen fått av sakkunniga som hörts i utskottet. Reformen anses i högsta grad motive-

rad och angelägen i sig, inte minst för att den främjar elektronisk fakturering. I den nationella beredningen har responsen från näringslivet dessutom beaktats på behörigt sätt. Ändringsförslagen i propositionen har redan a priori begränsats till ett minimum och all sådan reglering undvikits som skulle betyda striktare skyldigheter för de skattskyldiga än miniminivån i direktivet kräver. Propositionen ruckar på de nuvarande faktureringsreglerna bara när det nya direktivet gör det nödvändigt.

Utskottet omfattar riktlinjerna i propositionen. De nuvarande faktureringsreglerna har i praktiken fungerat mycket bra i Finland och det har inte varit några särskilda problem till exempel med skattekontrollen av den elektroniska faktureringen. Dessutom underlättas skattekontrollen redan i sig av att reglerna blir bättre samordnade och enklare. Därmed är det fortsatt motiverat och tillrådligt att ha ett regelverk som är så enkelt och flexibelt för företagen som möjligt.

Det enda praktiska problemet med propositionen är att lagen avses träda i kraft så snart. Reglerna gäller en mycket bred grupp aktörer och kräver ändringar i företagens informationssystem. För att onödiga och dyra fel ska kunna undvikas bör det så fort som möjligt slås fast hur detaljerna i lagen ska tolkas. Följaktligen är det viktigt att Skatteförvaltningen kommer med sina egna tillämpningsanvisningar så fort lagen har blivit stadfäst. Det skulle ge företagen omkring sex månader att genomföra ändringarna och ta till sig de nya reglerna.

Utskottets förslag till beslut

Riksdagen

godkänner lagförslaget utan ändringar.

FiUB 10/2012 rd — RP 25/2012 rd

Helsingfors den 23 maj 2012

I den avgörande behandlingen deltog

ordf. Kimmo Sasi /saml
medl. Pertti Hemmilä /saml
Jouko Jääskeläinen /kd
Timo Kalli /cent
Sampsa Kataja /saml
Mika Lintilä /cent
Kari Rajamäki /sd
ers. Pietari Jääskeläinen /saf
Johanna Karimäki /gröna
Riitta Myller /sd

Mats Nylund /sv
Sirpa Paatero /sd
Raimo Piirainen /sd
Antti Rantakangas /cent
Eero Reijonen /cent
Ismo Soukola /saf
Lenita Toivakka /saml
Anne-Mari Virolainen /saml
Tuula Väättäin /sd.

Sekreterare i delegationen var

utskottsråd Maarit Pekkanen.